

6. Godkendelse af, at dommere fra de overordnede retter udpeges til råd og nævn

6.1. Indledning

Hverv som medlem af et offentligt eller privat råd eller nævn kan ifølge retsplejelovens § 47 a, stk. 2, kun varetages af dommere fra de overordnede retter (højesteretsdommere, landsdommere, præsidenten og vicepræsidenterne for SØ- og Handelsretten), hvis det er bestemt ved lov eller godkendt af Bibeskæftigelsesnævnet. Nævnets godkendelse kan begrænses til at gælde for en bestemt dommer eller for et bestemt tidsrum. Baggrunden for reglen er et ønske om spredning af dommernes bibeskæftigelse.

Det er i lovforarbejderne (Folketingstidende 2005-06 tillæg A s. 3868) forudsat, at Bibeskæftigelsesnævnet efter en overgangsperiode som altovervejende hovedregel alene får til opgave at meddele tilladelse til, at dommere fra de overordnede retter varetager hverv i *private* råd og nævn, idet lovgiver – i hvert fald på længere sigt – må formodes at gøre op med spørgsmålet om deltagelse af sådanne dommere i offentlige råd og nævn.

Efter lovforarbejderne skal nævnets stillingtagen særligt ske under hensyntagen til, om – og i bekræftende fald i hvilket omfang – det pågældende råds eller nævns afgørelser omfatter principielle spørgsmål eller på anden måde involverer betydelige interesser. Nævnet skal endvidere tage hensyn til, om flere dommere indgår i et formandskab, idet en sammensætning med dommere fra flere instanser i bekræftende fald særligt skal overvejes.

Nævnet skal som udgangspunkt vurdere en ansøgning om deltagelse af dommere fra de overordnede retter i offentlige og private råd og nævn generelt. Det vil sige, at der meddeles tilladelse til, at hvervet i det pågældende nævn eller råd fremover skal kunne besættes af en sådan dommer. Godkendelse kan dog begrænses til at gælde for en bestemt dommer eller for et bestemt tidsrum, i tilfælde hvor der ikke generelt er behov for en dommer fra de overordnede retter, men hvor hensynet til f.eks. særlig sagkundskab eller kontinuiteten i rådets eller nævnets arbejde taler for, at det godkendes, at en bestemt dommer varetager hvervet.

Disse sager kan give anledning til vanskelige overvejelser, hvor nævnet ofte har måttet indhente supplerende materiale for at danne sig et indtryk af karakteren af det pågældende nævn eller råds sager. Som anført er det forudsat, at lovgiver med tiden tager udtrykkelig stilling til spørgsmålet for

så vidt angår offentlige nævn og råd, og nævnet har i flere tilfælde henledt det pågældende ministeriums opmærksomhed på det ønskelige heri.

Bibeskæftigelsesnævnet har i 27 tilfælde godkendt, at dommere fra de overordnede retter udpeges til råd og nævn. Det drejede sig i 19 af tilfældene om offentlige råd og nævn. I nogle af sagerne har Bibeskæftigelsesnævnet begrænset godkendelsen til at angå en bestemt dommer og/eller et bestemt tidsrum.

Bibeskæftigelsesnævnet har i 10 tilfælde ikke godkendt, at dommere fra de overordnede retter udpeges til råd og nævn. I 5 af tilfældene drejede det sig om offentlige råd og nævn.